

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Fremsat den 20. februar 1969 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 13 af 19. januar 1967 og lov nr. 85 af 18. marts 1967, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

„§ 2. Kommunalbestyrelsen i primærkommuner træffer i forbindelse med den endelige vedtagelse af kommunens årsbudget beslutning om størrelsen af det beløb, der skal udskrives som kommunal grundskyld for det kommende skatteår.

Stk. 2. I den skatteårets begyndelse fastsætter kommunalbestyrelsen grundskyldpromillen, der skal angive forholdet mellem det beløb, der skal udskrives som kommunal grundskyld, og summen af de afgiftspligtige grundværdier, jfr. § 1, stk. 2.“

2. § 3 ophæves.

3. § 5 affattes således:

„§ 5. I amtskommunerne fastsættes grundskyldpromillen under iagttagelse af bestemmelserne i lov om den amtskommunale beskatning.“

4. I § 6, stk. 1, ændres ordene „grundskyldpromillen efter reglerne i stk. 2-7“ til: „den amtskommunale grundskyldpromille efter reglerne i stk. 2-6“.

5. I § 6, stk. 2, ændres ordene „I amtskommunerne nedsættes grundskyldpromillen“ til: „Grundskyldpromillen nedsættes“.

6. § 6, stk. 3, ophæves.

Indenrigsmin. 6. kt. j. nr. 1620-1/1968.

7. I § 6, stk. 4, der bliver stk. 3, ophæves sidste pkt.

8. I § 6, stk. 6, der bliver stk. 5, affattes første pkt. således:

„Statskassen yder hver amtskommune et årligt tilskud svarende til det beløb, hvorved grundskylden til kommunen af de i stk. 1 nævnte ejendomme er nedsat.“

9. I § 6, stk. 7, der bliver stk. 6, ændres ordene „stk. 2 og 3 samt stk. 5 og 6“ til: „stk. 2 samt stk. 4 og 5“, og „stk. 4“ ændres til: „stk. 3“.

10. I § 6 A, stk. 2, ændres ordene „§ 6, stk. 4“ til: „§ 6, stk. 3“, og „§ 6, stk. 2 og 3“ til: „§ 6, stk. 2“.

11. § 7, stk. 1, litra d) ophæves.

12. § 7, stk. 5, ophæves.

13. I kapitel II. *Ejendomsskyld. Afsnit A.* affattes overskriften således:

„A. Københavns og Frederiksberg kommuner samt de tidligere købstadkommuner m. fl.“

14. I § 10, stk. 1, ændres ordene „Af de i København og på Frederiksberg samt i købstæderne, Marstal handelsplads og de sønderjyske flækker beliggende ejendomme svares ejendomsskyld til kommunen“ til: „Af de i København og på Frederiksberg, i de tidligere købstadkommuner, sønderjyske flækker og Marstal handelsplads beliggende ejendomme svares, medmindre der i forbin-

delse med stedfundne indlæmmelser eller kommunesammenlægninger er truffet afvigende bestemmelser, ejendomsskyld til kommunen“.

15. I *kapitel II. Ejendomsskyld. Afsnit B.* affattes overskriften således:

„*B. De tidligere sognekommuner.*“

16. I § 12, stk. 1, ændres ordene „Af de i sognekommunerne beliggende ejendomme svares ejendomsskyld“ til: „Af ejendomme, der er beliggende i andre områder end dem, hvori der svares ejendomsskyld efter § 10, stk. 1, svares, medmindre afvigende bestemmelser er fastsat i forbindelse med stedfundne indlæmmelser eller kommunesammenlægninger, ejendomsskyld“.

17. I § 13, stk. 1, ændres ordene „I sognekommunerne er fikseringsværdien for en ejendom“ til: „Fikseringsværdien for en ejendom er“, og ordene „stk. 2-4“ til: „stk. 2 og 3“.

18. § 13, stk. 4, ophæves.

19. I § 14, stk. 3, ændres ordet „sognerådet“ til: „kommunalbestyrelsen“.

20. § 15, stk. 2-4, ophæves.

21. § 16, stk. 1, affattes således:

„Af de i amtskommunerne beliggende ejendomme, der for skatteåret 1969-70 har været pligtige at svare amtskommunal ejendomsskyld, svares fortsat ejendomsskyld til amtskommunen af ejendommens fikseringsværdi, jfr. § 17, med den for skatteåret 1960-61 gældende ejendomsskyldpromille, nedsat efter reglerne i stk. 2. I tilfælde af stedfundne sammenlægninger af eller grænsereguleringer mellem amtskommuner forholdes dog i overensstemmelse med de særlige bestemmelser, der måtte være fastsat i forbindelse hermed.“

22. I § 17, stk. 1, ændres ordene „I amtskommunerne er fikseringsværdien for en ejendom“ til: „Fikseringsværdien for en ejendom er“, og ordene „stk. 2-4“ til: „stk. 2 og 3“.

23. § 17, stk. 4, ophæves.

24. § 19, stk. 2-4, ophæves.

25. I § 23, stk. 1, 3. pkt., udgår ordene „i København og på Frederiksberg samt i købstadkommunerne og de sønderjyske flækker kun med en fjerdedel og i de øvrige kommuner“.

26. § 23, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Ejendomme tilhørende primærkommuner er fritaget for den i stk. 1 nævnte dækningsafgift til vedkommende amtskommune. I primærkommunerne kan kommunalbestyrelsen fritage ejendomme, der tilhører vedkommende amtskommune, for dækningsafgift. I såvel amtskommuner som primærkommuner kan kommunalbestyrelsen fritage ejendomme, der er i sameje mellem kommunen og andre kommuner eller staten, for dækningsafgift.“

27. I § 23 A, stk. 1, ændres ordene „I alle kommuner — bortset fra amtskommuner —“ til: „I primærkommunerne“, hvorhos 3. pkt. udgår.

28. I § 23 B udgår ordene „, samt beslutning af den i § 23 A, stk. 1, 3. punktum, omhandlede art“, hvorhos ordene „kommunens overslag“ ændres til: „kommunens budget“.

29. § 24, stk. 1, affattes således:

„I primærkommunerne kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der af ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, benyttedes til de i § 6, stk. 1, anførte formål, skal svares en tillægsgrundskyld. Tillægsgrundskyld kan dog ikke pålignes, såfremt den kommune eller en af de kommuner, hvori ejendommen er beliggende, den 1. april i skatteåret efter bestemmelserne i afsnit I i loven om kommunal indkomstskat har opnået ret til andel af den ejendommens ejer eller — såfremt ejendommen er bortforpagtet — forpagteren påhvillende kommunale indkomstskat for vedkommende kalenderår. Ejendomme, der ejes eller forpagtes af flere, kan ikke pålignes tillægsgrundskyld, når der blot foreligger andelsberettigelse som nævnt for en af de pågældende. En ejendom, som ved lovlig samdrift efter lov om landbrugsejendomme

drives fra en ejendom i en anden kommune, for hvis vedkommende der foreligger andelsberettigelse som anført i 2. og 3. pkt., kan ikke pålignes tillægsgrundskyld. Endvidere kan en ejendom, hvis ejer forpagter er et dødsbo eller er skattepligtig i medfør af afsnit II i loven om kommunal indkomstskat eller er omfattet af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., ikke pålignes tillægsgrundskyld.“

30. § 24, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Beslutning om opkrævning af tillægsgrundskyld skal, for at have virkning for det kommende skatteår, være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens budget for det pågældende år. Inden skatteårets begyndelse fastsættes

størrelsen af tillægsgrundskyldpromillen, der kan udgøre indtil halvdelen af kommunens almindelige grundskyldpromille, dog højst 10.“

31. I § 27, stk. 1, indsættes efter „dækningsafgift“ ordene: „og tillægsgrundskyld“.

32. I § 30 indføres efter ordet „ejendoms- skyld“ ordene: „samt dækningsafgift og tillægsgrundskyld“.

33. § 31 ophæves.

34. I § 32 ændres ordene: „Skjern købstad- kommune“ overalt til: „Skjern kommune“.

§ 2.

Loven har virkning fra og med skatteåret 1970-71.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse, der træder i kraft den 1. april 1970, op- hæves den hidtidige sondring mellem købstæder og sognekommuner. Landet vil herefter alene være opdelt i amtskommuner og primærkommuner.

Da den nuværende lov om beskatning til kom- munerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 13 af 19. januar 1967 som ændret ved lov nr. 85 af 18. marts 1967, i et vist omfang rummer for- skellige regler for købstadkommuner og sognekom- muner, foreslås det ved nærværende lovforslag at ændre den kommunale ejendomsskattelev, således at beskatningsreglerne efter gennemførelsen af den ovennævnte del af kommunalreformen i fornødent omfang kan blive fælles for samtlige primærkom- muner. Dette gælder især reglerne om udskrivning af grundskyld til primærkommunen.

Af hensyn til administrationen af kildeskatte- ordningen er fristen for vedtagelsen af det årlige kommunale budget, hvorved bl. a. næste års kom- munale skatteudskrivning fastlægges, ved for- nævnte styrelseslov fremrykket til den 1. oktober. Som følge heraf foreslås ved nærværende lovforslag fristen for fastsættelsen af den kommunale grund- skyldudskrivning tilsvarende fremrykket.

Endvidere foreslås nogle bestemmelser ændret af overvejende redaktionelle grunde.

Med hensyn til de nærmere enkeltheder i forslaget henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor.

Bemærkninger ad § 1.

Til nr. 1.

Efter den nugældende ejendomsskattelevs § 2 kan grundskyldpromillen ikke fastsættes lavere end 16 i købstæderne og flækkerne samt i København og på Frederiksberg, medens kommunalbestyrel- serne i de øvrige kommuner frit kan fastsætte grund- skyldpromillens størrelse efter lovens § 3. Baggrun- den for særreglen for bykommunerne er bl. a., at ejendommene i disse kommuner ikke pålignes grundskyld til amtskommunerne, hvorved bemærkes, at den amtskommunale grundskyld i de fleste amts- kommuner for tiden udskrives med den maksimale promille på 20. Efter gennemførelsen af kommunal- reformen vil de hidtidige købstæder og flækker blive inddraget under amtskommunerne, og i lighed med ejendommene i andre primærkommuner skal ejen- dommene i de hidtidige købstæder m. v. svare amtskommunal grundskyld ved siden af grundskyld til primærkommunen. Der ses herefter ikke længere behov for opretholdelse af en minimumspromille for bykommunernes grundskyld, hvorfor den foreslås ophævet. Da grundskyldpromillen i København og på Frederiksberg i en årrække har ligget betragteligt over det tilladte minimum, er det fundet ubetænke- ligt at foreslå minimumsreglen ophævet også her, uanset at disse to kommuner ikke vil blive omfattet af en amtskommune. Herefter vil reglerne for fast-

sættelse af grundskyldpromillen blive fælles for alle primærkommuner.

Efter den nugældende kommunale ejendoms-skattelovs § 2, stk. 2, jfr. § 3, træffer kommunalbestyrelserne i primærkommunerne beslutning om grundskyldpromillens størrelse ved to behandlinger med mindst 14 dages mellemrum, og beslutningen skal være truffet senest 31. marts for at have virkning for det skatteår, der begynder den 1. april.

Efter loven om kommunernes styrelse skal årsbudgettet af hensyn til tilrettelæggelsen af kilde-skatten som nævnt fremtidig vedtages senest den 1. oktober før budgetårets begyndelse. Snarest efter 1. oktober skal kommunalbestyrelsen på grundlag af de beløb, der efter årsbudgettet skal udskrives som kommunal indkomstskat, fastsætte den udskrivningsprocent, hvormed kommunal indkomstskat skal svares for det kommende kalenderår, og denne udskrivningsprocent anvendes af skattemyndighederne for så vidt angår den enkelte skatteydere foreløbige skat, hvis beregning skal finde sted før kalenderårets begyndelse. Kommunerne må derfor allerede i forbindelse med vedtagelsen af årsbudgettet foretage en fordeling af skatteudskrivningen på indkomstskat og grundskyld. Det vil på den anden side være tilstrækkeligt i forbindelse med årsbudgettets vedtagelse at beslutte, hvor meget der i alt skal udskrives som kommunal grundskyld, hvorimod grundskyldpromillens størrelse blot skal fastsættes inden skatteårets begyndelse, på hvilket tidspunkt man vil have nærmere oplysning om vurderingsresultaterne pr. 1. august forud for skatteåret.

Fastsættelse af størrelsen af grundskyldpromillen bliver i øvrigt fremtidig en beregningsproces, der foretages på grundlag dels af det beløb, der ifølge årsbudgettet skal udskrives som grundskyld, dels af de afgiftspligtige grundværdier. Der er således ingen grund til at opretholde den hidtidige bestemmelse om, at beslutning om promillens størrelse skal træffes ved to behandlinger med mindst 14 dages mellemrum, og denne bestemmelse foreslås derfor ophævet.

Til nr. 2.

Da de nye fælles regler for fastsættelsen af grundskyldpromillen i primærkommunerne er foreslået optaget i den omhandlede nye § 2, foreslås § 3, der omhandler de hidtidige regler for grundskyldfastsættelsen i sognekommunerne m. fl., følgelig ophævet.

Til nr. 3.

Den ændrede affattelse af bestemmelserne om grundskyldpromillens fastsættelse i amtskommunerne er i det væsentlige af redaktionel karakter.

Til nr. 4-10.

§ 6, der indeholder reglerne om nedsættelse af grundskylden for landbrugsejendomme m. v., omfatter i den nuværende affattelse ejendomme i såvel amts- som købstadkommuner. Når købstæderne pr. 1. april 1970 inddrages under amtskommunerne, vil ejendomme, der hidtil har ligget i købstæderne, blive pålignet amtskommunal grundskyld og dermed omfattet af reglerne om nedsættelse af den amtskommunale grundskyldpromille for landbrugsejendomme, hvorfor de særlige regler om nedsættelse af den primærkommunale grundskyld af landbrugsejendomme i købstæderne kan udgå af § 6. Ændringerne under nr. 4-10 har alene dette formål.

Til nr. 11.

Efter § 1 i lov nr. 418 af 19. december 1966 om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme, jfr. nu § 7, nr. 6, i lovbekendtgørelse nr. 314 af 3. juli 1967, er Københavns frihavns grunde, bygninger og anlæg undtaget fra vurdering, hvorfor det følger allerede af bestemmelsen i den kommunale ejendomsskattelevs § 1, stk. 1, at de ikke længere kan pålignes kommunal grundskyld.

Den nugældende fritagelsesbestemmelse i den kommunale ejendomsskattelevs § 7, stk. 1, litra d, er herefter overflødig og foreslås ophævet.

Til nr. 12.

Skattelempelser med hensyn til kommunal grundskyld efter § 100 i den hidtidige lov om boligbyggeri, jfr. lovbekendtgørelse nr. 239 af 15. juni 1965, kunne ydes indtil den 1. april 1967. Denne lov er nu afløst af lov nr. 245 af 8. juni 1967 om boligbyggeri, som ikke indeholder hjemmel til fortsat lempelse af den kommunale grundskyld.

Henvisningsbestemmelsen i den kommunale ejendomsskattelevs § 7, stk. 5, er herefter overflødig og foreslås ophævet.

Til nr. 13-17.

I den kommunale ejendomsskattelevs kap. II er der henholdsvis under afsnit A og afsnit B givet nærmere regler for fikseringen af den kommunale ejendomsskyld i byerne og i sognekommunerne. Reglerne er ikke ganske sammenfaldende, idet fikseringen i byerne er sket på grundlag af værdierne ved vurderinger forud for den 11. alm. vurdering, medens den seneste vurdering forud for 12. alm. vurdering er lagt til grund i de øvrige kommuner. Reglerne om afvikling af ejendomsskylden er derimod fælles for alle kommuner. Efter disse regler nedsættes ejendomsskyldpromillerne — med udgangspunkt i den

for skatteåret 1960-61 fastsatte promille — med $\frac{1}{7}$, første gang fra og med skatteåret 1965-66 og derefter efter hver alm. vurdering af landets faste ejendomme. I det skatteår, der følger efter 14. alm. vurdering pr. 1. august 1969, vil ejendomsskyldpromillerne efter de nævnte regler være $\frac{5}{7}$, af de for skatteåret 1960-61 anvendte. I forbindelse med indlemmelser af sognekommuner i købstadkommuner eller sammenlægning af kommuner i øvrigt er der imidlertid i en række tilfælde truffet særlige bestemmelser vedrørende kommunal ejendomsskyld, navnlig om opkrævning af ejendomsskyld med en fælles promille inden for hele den ny kommunes område. Denne mulighed for afvigelse fra de almindelige regler har man af ordensmæssige grunde ment at burde påpege i selve den kommunale ejendomsskattelov, ligesom man ved de foreslåede ændringer af reglerne for primærkommunal ejendomsskyld har taget hensyn til, at sondringen mellem købstadkommuner og sognekommuner bortfalder for tiden efter 1. april 1970.

Til nr. 18.

Ved fikseringen af den skattepligtige forskelsværdi ved gennemførelsen af den kommunale ejendomsskattelov af 18. februar 1961 skabtes ved særreglen i § 13, stk. 4, adgang for visse sognekommuner til senere at foretage en begrænset nedsættelse af fikseringsværdierne i kommunen.

Da der siden 1961 har været fornøden tid for sognerådene til i det ønskede omfang at gøre anvendelse af særreglen, foreslås adgangen til fremtidig at nedsætte fikseringsværdien efter nævnte særregel nu ophævet.

Til nr. 19.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 20.

Som det fremgår af § 15, stk. 3, skulle begæring om den særlige nedsættelse af fikseringsværdien efter § 15, stk. 2, have været indgivet inden udløbet af året 1962. Bestemmelsen har således nu udtømt sine retsvirkninger og foreslås ophævet.

Til nr. 21.

Ændringen tilsigter at opretholde den gældende retstilstand, således at der efter købstædernes inddragelse under amtskommunerne fortsat kun opkræves amtskommunal ejendomsskyld af ejendomme, der hidtil har været undergivet en sådan beskatning til amtskommunen, hvilket vil sige, at der af de i de tidligere købstadkommuners område beliggende faste ejendomme som hidtil alene skal

svares kommunal ejendomsskyld til vedkommende primærkommune.

Herudover foreslås indført en henvisningsbestemmelse til de særlige regler for opkrævningen af amtskommunal ejendomsskyld, der måtte være fastsat i forbindelse med sammenlægning m. v. af amtskommuner.

Til nr. 22.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 23.

Den kommunale ejendomsskattelovs § 17, stk. 4, svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i § 13, stk. 4. Om baggrunden for forslaget om ophævelse henvises derfor til bemærkningerne til nr. 18 ovenfor.

Til nr. 24.

§ 19, stk. 2-4, foreslås ophævet af samme grund som anført ovenfor under bemærkningerne til nr. 20.

Til nr. 25.

Baggrunden for den gældende regel om, at dækningsafgiften af offentlige ejendomes grundværdi alene kan opkræves med $\frac{1}{4}$ af den almindelige kommunale grundskyldpromille i bykommunerne, medens den opkræves med halvdelen i de øvrige kommuner, er af historisk karakter. Da sondringen mellem købstadkommuner og sognekommuner ophæves ved kommunalreformen, foreslås indført ensartede regler for udskrivning af dækningsafgift af offentlige ejendomes grundværdi i alle primærkommuner på den måde, at halvdelsreglen indføres overalt med bevarelse af det hidtidige maksimum på 10 promille.

Til nr. 26.

Ændringen tilsigter alene efter købstædernes inddragelse under amtskommunen at ligestille de hidtidige købstæder med sognekommunerne for så vidt angår fritagelse for betaling af dækningsafgift til vedkommende amtskommune, henholdsvis at åbne mulighed for, at amtskommunen kan fritages for betaling af dækningsafgift til de købstæder, der nu inddrages under amtskommunen, på samme måde som tilfældet allerede er for sognekommunernes vedkommende.

Til nr. 27 og 28.

Det er en betingelse for at påligne en privat forretningsejendom m. v. dækningsafgift, at den del af forskelsværdien, der vedrører kontor, forretning m. v., udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at dækningsafgift skal

svares, når den omhandlede forretningsmæssigt udnyttede del af forskelsværdien blot udgør mere end en fjerdedel af hele ejendommens forskelsværdi.

For at undgå, at mindre ejendomme med en beskedent erhvervslokalitet, f. eks. villaer med mindre forretning eller værksted, pålignes dækningsafgift, foreslås det at ophæve kommunalbestyrelsernes adgang til at inddrage ejendomme, hvor den erhvervs-mæssigt anvendte del af forskelsværdien udgør mindre end halvdel af forskelsværdien for hele ejendommen, under dækningsafgiftspligten.

De øvrige ændringer er af redaktionel karakter.

Til nr. 29.

Bestemmelserne om opkrævning af tillægsgrundskyld foreslås ændret navnlig med henblik på dels at ligestille alle primærkommuner med hensyn til adgangen til at opkræve tillægsgrundskyld, dels at afpasse kriteriet for pligten til at svare denne grundskyld til bestemmelserne i loven om kommunal indkomstskat. Medens opholdskommuneskattepligt ved skatteårets begyndelse hidtil har udelukket påligning af tillægsgrundskyld, har man ment, at det fremtidig må være afgørende, om det ved skatteårets begyndelse kan konstateres, at den kommune, i hvilken ejendommen er beliggende, er berettiget til i hvert fald en del af den pågældende skatteydere personlige kommuneskat for vedkommende kalenderår. Man har derimod ikke ment at kunne lade afgørelsen bero på, om ejendoms-kommunen var skattekommune for skatteyderen, idet der vil kunne forekomme tilfælde, hvor en kommune overhovedet ikke får del i den kommuneskat, der påhviler en skatteyder, for hvem den er skattekommune.

Da tillægsgrundskylden må siges at være en slags kompensation for den personlige kommuneskat, har man således ment, at andelsberettigelsen må være afgørende, samt at denne berettigelse af hensyn til udskrivningen af ejendomsskattebilletterne må være konstateret ved skatteårets begyndelse.

For ikke utilsigtet at lægge økonomiske hindringer i vejen for en ellers hensigtsmæssig landbrugsmæssig samdrift har man for ejendomme, der ved lovlig samdrift efter lov om landbrugs-ejendomme drives fra en ejendom i en anden kommune, foreslået indsat en bestemmelse, hvorefter ejendoms-kommunen ikke kan påligne tillægsgrundskyld, hvis blot ejeren eller forpagteren har den fornødne skattemæssige tilknytning til den anden kommune.

Da aktieselskaber m. v. efter de hidtil gældende regler kun meget undtagelsesvis har opfyldt betingelserne for påligning af tillægsgrundskyld, foreslås det af praktisk-administrative grunde, at selskaber m. v. undtages fra pligten til at svare tillægsgrundskyld. Ligeledes foreslås det, at dødsboer samt ejere (forpagtere), der er skattepligtige efter afsnit II i loven om kommunal indkomstskat, fritages for tillægsgrundskyldspligten, hvorved bemærkes, at der ikke hidtil har påhvilet dødsboer og begrænset skattepligtige en sådan pligt.

Til nr. 30.

Da tillægsgrundskyldpromillens maksimum er afhængig af størrelsen af den almindelige grundskyldpromille, hvis fastsættelse efter forslaget blot skal finde sted inden skatteårets begyndelse, foreslås det, at tillægsgrundskyldpromillens størrelse ligeledes blot skal fastsættes inden dette tidspunkt.

Til nr. 31.

Ændringen er af redaktionel karakter, idet tillægsgrundskyld hidtil i henseende til opkrævning m. v. er blevet anset for omfattet af bestemmelserne om grundskyld.

Til nr. 32.

Ændringen er af rent redaktionel karakter, idet bestemmelserne i § 30 i det hele måtte anses for gældende, selv om de ikke var optaget i loven.

Til nr. 33 og 34.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Bilag.

Lovforslaget sammenholdt med den gældende lov.

(Ændringer kursiveret)

Gældende lov.

§ 2. I København og på Frederiksberg samt i købstæderne og de sønderjyske flækker kan grundskyldpromillen ikke fastsættes lavere end 16.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer beslutning om promillens størrelse ved to behandlinger med mindst 14 dages mellemrum. Beslutning om ændring af promillen skal være truffet senest den 31. marts for at have virkning for det kommende skatteår.

§ 3. I sognekommunerne, Marstal handelsplads samt i de i henhold til § 52 a i lov om landkommunernes styrelse oprettede kommuner fastsættes grundskyldpromillen som nævnt i § 2, stk. 2.

§ 5. I amtskommunerne fastsætter amtsrådet i forbindelse med den endelige vedtagelse af det årlige overslag og under iagttagelse af bestemmelserne i lov om den amtskommunale beskatning den promille, hvormed den amtskommunale grundskyld skal opkræves. Den amtskommunale grundskyldpromille kan ikke overstige 20.

§ 6. For ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, benyttedes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, nedsættes grundskyldpromillen efter reglerne i stk. 2-7.

Stk. 2. I amtskommunerne nedsættes grundskyldpromillen med $\frac{1}{20}$ for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien i det skatteåret nærmest forudgående kalenderår har været mindre end 4,5.

Stk. 3. I København, Frederiksberg, købstadkommunerne og de sønderjyske flækker nedsættes grundskyldpromillen med $\frac{1}{20}$, dog højst med 1 promille, for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent

Lovforslaget.

§ 2. Kommunalbestyrelsen i primærkommuner træffer i forbindelse med den endelige vedtagelse af kommunens årsbudget beslutning om størrelsen af det beløb, der skal udskrives som kommunal grundskyld for det kommende skatteår.

Stk. 2. I den skatteårets begyndelse fastsætter kommunalbestyrelsen grundskyldpromillen, der skal angive forholdet mellem det beløb, der skal udskrives som kommunal grundskyld, og summen af de afgiftspligtige grundværdier, jfr. § 1, stk. 2.

§ 3 ophæves.

§ 5. I amtskommunerne fastsættes grundskyldpromillen under iagttagelse af bestemmelserne i lov om den amtskommunale beskatning.

§ 6. For ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, benyttedes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, nedsættes den amtskommunale grundskyldpromille efter reglerne i stk. 2-6.

Stk. 2. Grundskyldpromillen nedsættes med $\frac{1}{20}$ for hver fulde promille, landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien i det skatteåret nærmest forudgående kalenderår har været mindre end 4,5.

Stk. 3 ophæves.

Gældende lov.

af handelsværdien i det skatteåret nærmest forudgående kalenderår har været mindre end 4,5. Grundskyldpromillen kan dog højst nedsættes med 20.

Stk. 4. Såfremt kun en del af ejendommen benyttedes som anført i stk. 1, nedsættes grundskyldpromillen kun for denne del af ejendommen. Den nedsatte grundskyldpromille finder i øvrigt kun anvendelse på den del af den afgiftspligtige grundværdi, jfr. § 1, stk. 2, for en ejendom eller et areal med den angivne benyttelse, der ikke pr. arealenhed overstiger et af ligningsrådet fastsat beløb. Dette beløb fastsættes i forbindelse med hver almindelig vurdering for de enkelte områder af landet svarende til ansættelsen af grundværdien for bedste landbrugsjord med god beliggenhed ved den pågældende vurdering. For skatteåret 1967-68 og følgende skatteår indtil 14. alm. vurdering fastsættes det omhandlede beløb på grundlag af værdiforholdene ved 13. alm. vurdering.

Stk. 5. — — — — —

Stk. 6. Statskassen yder hver af de i stk. 2 og 3 nævnte kommuner et årligt tilskud svarende til det beløb, hvormed grundskylden til kommunen af de i stk. 1 nævnte ejendomme er nedsat. Tilskuddene udbetales ved indenrigsministerens foranstaltning med halvdelen inden udgangen af juni måned og med halvdelen inden udgangen af december måned.

Stk. 7. Indenrigsministeren afgør med endelig virkning de tvivlsspørgsmål, der måtte opstå ved anvendelsen af bestemmelserne i stk. 2 og 3 samt stk. 5 og 6, ligesom ligningsrådets fastsættelse af det i stk. 4 nævnte beløb er endelig. Vurderingsmyndighedernes afgørelse af, om en ejendom helt eller delvis må anses for benyttet til de i stk. 1 nævnte formål, samt disse myndigheders foretagelse af de for gennemførelsen af bestemmelsen fornødne fordelinger af grundværdien og eventuelt fradrag for forbedringer, jfr. § 33, stk. 1, i lov om vurdering af landets faste ejendomme, kan af vedkommende skattepligtige påklages efter bestemmelserne i afsnit G i den nævnte lov.

§ 6 A. — — — — —

Stk. 2. Der kan alene ydes henstand med

Lovforslaget.

Stk. 3. Såfremt kun en del af ejendommen benyttedes som anført i stk. 1, nedsættes grundskyldpromillen kun for denne del af ejendommen. Den nedsatte grundskyldpromille finder i øvrigt kun anvendelse på den del af den afgiftspligtige grundværdi, jfr. § 1, stk. 2, for en ejendom eller et areal med den angivne benyttelse, der ikke pr. arealenhed overstiger et af ligningsrådet fastsat beløb. Dette beløb fastsættes i forbindelse med hver almindelig vurdering for de enkelte områder af landet svarende til ansættelsen af grundværdien for bedste landbrugsjord med god beliggenhed ved den pågældende vurdering.

Stk. 4. — — — — —

Stk. 5. Statskassen yder hver *amtskommune* et årligt tilskud svarende til det beløb, hvormed grundskylden til kommunen af de i stk. 1 nævnte ejendomme er nedsat. Tilskuddene udbetales ved indenrigsministerens foranstaltning med halvdelen inden udgangen af juni måned og med halvdelen inden udgangen af december måned.

Stk. 6. Indenrigsministeren afgør med endelig virkning de tvivlsspørgsmål, der måtte opstå ved anvendelsen af bestemmelserne i *stk. 2 samt stk. 4 og 5*, ligesom ligningsrådets fastsættelse af det i *stk. 3* nævnte beløb er endelig. Vurderingsmyndighedernes afgørelse af, om en ejendom helt eller delvis må anses for benyttet til de i stk. 1 nævnte formål, samt disse myndigheders foretagelse af de for gennemførelsen af bestemmelsen fornødne fordelinger af grundværdien og eventuelt fradrag for forbedringer, jfr. § 33, stk. 1, i lov om vurdering af landets faste ejendomme, kan af vedkommende skattepligtige påklages efter bestemmelserne i afsnit G i den nævnte lov.

§ 6 A. — — — — —

Stk. 2. Der kan alene ydes henstand med

Bilag til f. t. l. vedr. beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Gældende lov.

betalingen af grundskylden, for så vidt den vedrører arealer med den angivne benyttelse og kun i det omfang, grundskylden er beregnet af den del af den afgiftspligtige grundværdi, der ligger over det af ligningsrådet fastsatte beløb pr. arealenhed, jfr. § 6, stk. 4, og således ikke kan være genstand for beskatning med nedsat grundskyldpromille i medfør af § 6, stk. 2 og 3.

§ 7. Fritaget for kommunal grundskyld er:

a) — c) — — — — —

d) De i § 7 i lov nr. 141 af 31. marts 1960 om Københavns frihavn omhandlede grunde.

Stk. 2—4. — — — — —

Stk. 5. Skattelempelser med hensyn til kommunal grundskyld, som måtte være indrømmet i medfør af lovgivningen om byggeri med offentlig støtte, jfr. § 100 i lov nr. 356 af 27. december 1958 om boligbyggeri, omfatter også kommunal grundskyld i henhold til nærværende lov, men kun indtil udløbet af det tidsrum, for hvilket lempelserne er tilstået i henhold til den nævnte lovgivning.

Kapitel II.

Ejendomsskyld.

A. Københavns og Frederiksberg kommuner samt købstadkommunerne m. fl.

§ 10. Af de i København og på Frederiksberg samt i købstæderne, Marstal handelsplads og de sønderjyske flækker beliggende ejendomme svares ejendomsskyld til kommunen af ejendommens fikseringsværdi, jfr. § 11, med den for skatteåret 1956-57 gældende ejendomsskyldpromille, heri indbefattet tillægs- ejendomsskyldpromille i henhold til lov nr. 166 af 24. maj 1955, samt med den for skatteåret 1960-61 i kommunen gældende ekstraordinære ejendomsskyldpromille. Er fikseringsværdien for en ejendom under 7.150 kr., svares der dog ikke ejendomsskyld af ejendommen.

Lovforslaget.

betalingen af grundskylden, for så vidt den vedrører arealer med den angivne benyttelse og kun i det omfang, grundskylden er beregnet af den del af den afgiftspligtige grundværdi, der ligger over det af ligningsrådet fastsatte beløb pr. arealenhed, jfr. § 6, stk. 3, og således ikke kan være genstand for beskatning med nedsat grundskyldpromille i medfør af § 6, stk. 2.

§ 7. Fritaget for kommunal grundskyld er:

a) — c) — — — — —

d) ophæves.

Stk. 2-4. — — — — —

Stk. 5 ophæves.

Kapitel II.

Ejendomsskyld.

A. Københavns og Frederiksberg kommuner samt de tidligere købstadkommuner m. fl.

§ 10. Af de i København og på Frederiksberg, i de tidligere købstadkommuner, sønderjyske flækker og Marstal handelsplads beliggende ejendomme svares, medmindre der i forbindelse med stedfundne indlemmelser eller kommunesammenlægninger er truffet afvigende bestemmelser, ejendomsskyld til kommunen af ejendommens fikseringsværdi, jfr. § 11, med den for skatteåret 1956-57 gældende ejendomsskyldpromille, heri indbefattet tillægs- ejendomsskyldpromille i henhold til lov nr. 166 af 24. maj 1955, samt med den for skatteåret 1960-61 i kommunen gældende ekstraordinære ejendomsskyldpromille. Er fikseringsværdien for en ejendom under 7.150 kr., svares der dog ikke ejendomsskyld af ejendommen.

*Gældende lov.***B. Sognekommunerne.**

§ 12. Af de i sognekommunerne beliggende ejendomme svares ejendomsskyld til kommunen af ejendommens fikseringsværdi, jfr. § 13, med den for skatteåret 1960-61 gældende ejendomsskyldpromille.

§ 13. I sognekommunerne er fikseringsværdien for en ejendom det beløb, hvoraf sognekommunal ejendomsskyld for skatteåret 1960-61 er beregnet, jfr. dog stk. 2-4 og §§ 14 og 15.

Stk. 2-3. — — — — —

Stk. 4. Dersom det af sognerådet i henhold til § 3, stk. 1, i lov nr. 188 af 20. maj 1933, jfr. § 9, stk. 1, i lov nr. 31 af 15. februar 1957, for perioden 1. april 1959-31. marts 1963 fastsatte fradrag er mindre end det beløb, fradraget højst kunne udgøre, kan sognerådet nedsætte fikseringsværdien for alle ejendomme med et beløb, der højst kan udgøre forskellen mellem de nævnte fradragsbeløb.

§ 14. — — — — —

Stk. 3. Hvor forskelsværdien for en ejendom i øvrigt ved en senere vurdering end den, der ifølge § 13 danner grundlag for fikseringsværdien, af særlige grunde, jfr. § 4, 2. punktum, i lov om ejendomsskyld til staten, er gået ned i forhold til forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at nedgangen må anses for at være af forbigående karakter, og uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, kan sognerådet efter derom indgivet andragende nedsætte fikseringsværdien tilsvarende.

§ 15. — — — — —

Stk. 2. Såfremt en bygning, der ved den vurdering, der ligger til grund for fikseringsværdien, er vurderet sammen med anden bebyggelse, senere bliver selvstændigt vurderet, kan ejeren, såfremt bygningen helt eller delvis anvendes til beboelse, fremsætte begæring om, at den fikseringsværdi, der i

*Lovforslaget.***B. De tidligere sognekommuner.**

§ 12. Af ejendomme, der er beliggende i andre områder end dem, hvori der svares ejendomsskyld efter § 10, stk. 1, svares, medmindre afvigende bestemmelser er fastsat i forbindelse med stedfundne indlemmelser eller kommunesammenlægninger, ejendomsskyld til kommunen af ejendommens fikseringsværdi, jfr. § 13, med den for skatteåret 1960-61 gældende ejendomsskyldpromille.

§ 13. Fikseringsværdien for en ejendom er det beløb, hvoraf sognekommunal ejendomsskyld for skatteåret 1960-61 er beregnet, jfr. dog stk. 2 og 3 og §§ 14 og 15.

Stk. 2-3. — — — — —

Stk. 4 ophæves.

§ 14. — — — — —

Stk. 3. Hvor forskelsværdien for en ejendom i øvrigt ved en senere vurdering end den, der ifølge § 13 danner grundlag for fikseringsværdien af særlige grunde, jfr. § 4, 2. punktum, i lov om ejendomsskyld til staten, er gået ned i forhold til forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at nedgangen må anses for at være af forbigående karakter, og uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, kan *kommunalbestyrelsen* efter derom indgivet andragende nedsætte fikseringsværdien tilsvarende.

§ 15. — — — — —

Stk. 2 ophæves.

Gældende lov.

henhold til den i medfør af stk. 1 foretagne fordeling er overført til lodden, nedsættes til det beløb, som fikseringsværdien ville have andraget, såfremt lodden havde været selvstændigt vurderet ved den omhandlede vurdering.

Stk. 3. Begæring i henhold til stk. 2 skal fremsættes over for kommunalbestyrelsen inden udløbet af året 1962.

Stk. 4. Nedsættelsen af fikseringsværdien får virkning fra det skatteår, fra hvilket ansættelserne ved den selvstændige vurdering lægges til grund.

§ 16. Af de i amtskommunerne beliggende ejendomme svares ejendomsskyld til amtskommunen af ejendommens fikseringsværdi, jfr. § 17, med den for skatteåret 1960-61 gældende ejendomsskyldpromille.

§ 17. I amtskommunerne er fikseringsværdien for en ejendom det beløb, hvoraf amtskommunal ejendomsskyld for skatteåret 1960-61 er beregnet, jfr. dog stk. 2-4 og §§ 18 og 19.

Stk. 2-3. — — — — —

Stk. 4. Dersom det af amtsrådet i henhold til § 3, stk. 2, i lov nr. 188 af 20. maj 1933, jfr. § 9, stk. 2, i lov nr. 31 af 15. februar 1957, for perioden 1. april 1959—31. marts 1963 fastsatte fradrag er mindre end 25.000 kr., kan amtsrådet nedsætte fikseringsværdien for alle ejendomme med et beløb, der højst kan udgøre forskellen mellem 25.000 kr. og det fastsatte fradrag.

§ 19. — — — — —

Stk. 2. Såfremt en bygning, der ved den vurdering, der ligger til grund for fikseringsværdien, er vurderet sammen med anden bebyggelse, senere bliver selvstændigt vurderet, kan ejeren, såfremt bygningen helt eller delvis anvendes til beboelse, fremsætte begæring om, at den fikseringsværdi, der i henhold til den i medfør af stk. 1 foretagne

Lovforslaget.

Stk. 3 ophæves.

Stk. 4 ophæves.

§ 16. Af de i amtskommunerne beliggende ejendomme, der for skatteåret 1969-70 har været pligtige at svare amtskommunal ejendomsskyld, svares fortsat ejendomsskyld til amtskommunen af ejendommens fikseringsværdi, jfr. § 17, med den for skatteåret 1960-61 gældende ejendomsskyldpromille, nedsat efter reglerne i stk. 2. I tilfælde af stedfundne sammenlægninger af eller grænsereguleringer mellem amtskommuner forholdes dog i overensstemmelse med de særlige bestemmelser, der måtte være fastsat i forbindelse hermed.

§ 17. Fikseringsværdien for en ejendom er det beløb, hvoraf amtskommunal ejendomsskyld for skatteåret 1960-61 er beregnet, jfr. dog stk. 2 og 3 og §§ 18 og 19.

Stk. 2-3. — — — — —

Stk. 4 ophæves.

§ 19. — — — — —

Stk. 2 ophæves.

Gældende lov.

fordeling er overført til lodden, nedsættes til det beløb, som fikseringsværdien ville have andraget, såfremt lodden havde været selvstændigt vurderet ved den omhandlede vurdering.

Stk. 3. Bøgøring i henhold til stk. 2 skal fremsættes over for amtsrådet inden udløbet af året 1962.

Stk. 4. Nedsættelsen af fikseringsværdien får virkning fra det skatteår, fra hvilket ansættelserne ved den selvstændige vurdering lægges til grund.

§ 23. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der af ejendomme, der i henhold til § 7, stk. 1, litra b, eller § 7, stk. 2, er fritaget for kommunal grundskyld, som bidrag til de udgifter, sådanne ejendomme medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af grundværdien efter fradrag for forbedringer og af forskelsværdien. Indenrigsministeren kan i ganske særlige tilfælde tillade, at der tillige opkræves sådan dækningsafgift af ejendomme, der er fritaget for kommunal grundskyld i henhold til § 7, stk. 1, litra a. Dækningsafgiften af grundværdien efter fradrag for forbedringer beregnes på samme måde som kommunal grundskyld, men svares i *København og på Frederiksberg samt i købstadkommunerne og de sønderjyske kommuner* kun med en fjerdedel og i de øvrige kommuner kun med halvdelen af den promille, hvormed kommunal grundskyld pålignes de øvrige ejendomme i kommunen, dog højst med 10 promille. Dækningsafgiften af forskelsværdien svares med en af kommunalbestyrelsen fastsat promille, der højst kan udgøre 3,75 i amtskommunerne og 5 i de øvrige kommuner.

Stk. 2. Ejendomme tilhørende de i § 3 omhandlede kommuner er fritaget for den i stk. 1 nævnte dækningsafgift til vedkommende amtskommune. I de i § 3 omhandlede kommuner kan kommunalbestyrelsen fritage de ejendomme, der tilhører vedkommende amtskommune, for dækningsafgiftspligten, ligesom kommunalbestyrelsen i alle kommuner kan fritage ejendomme, der er i sameje mellem kommunen og andre kommuner eller staten, for dækningsafgift.

Lovforslaget.

Stk. 3 ophæves.

Stk. 4 ophæves.

§ 23. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der af ejendomme, der i henhold til § 7, stk. 1, litra b, eller § 7, stk. 2, er fritaget for kommunal grundskyld, som bidrag til de udgifter, sådanne ejendomme medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af grundværdien efter fradrag for forbedringer og af forskelsværdien. Indenrigsministeren kan i ganske særlige tilfælde tillade, at der tillige opkræves sådan dækningsafgift af ejendomme, der er fritaget for kommunal grundskyld i henhold til § 7, stk. 1, litra a. Dækningsafgiften af grundværdien efter fradrag for forbedringer beregnes på samme måde som kommunal grundskyld, men svares kun med halvdelen af den promille, hvormed kommunal grundskyld pålignes de øvrige ejendomme i kommunen, dog højst med 10 promille. Dækningsafgiften af forskelsværdien svares med en af kommunalbestyrelsen fastsat promille, der højst kan udgøre 3,75 i amtskommunerne og 5 i de øvrige kommuner.

Stk. 2. Ejendomme tilhørende *primærkommuner* er fritaget for den i stk. 1 nævnte dækningsafgift til vedkommende amtskommune. I *primærkommunerne* kan kommunalbestyrelsen fritage *ejendomme, der tilhører vedkommende amtskommune, for dækningsafgift. I såvel amtskommuner som primærkommuner kan kommunalbestyrelsen fritage ejendomme, der er i sameje mellem kommunen og andre kommuner eller staten, for dækningsafgift.*

Gældende lov.

§ 23 A. I alle kommuner — bortset fra amtskommuner — kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der som bidrag til de udgifter, ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed, medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af sådanne ejendomes forskelsværdi. Af ejendomme, der delvis anvendes som anført, svares dækningsafgift dog kun, når den del af forskelsværdien, der vedrører den til de nævnte formål anvendte del af ejendommen, udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen. *Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at dækningsafgift skal svares, når den omhandlede del af forskelsværdien blot udgør mere end en fjerdedel af hele ejendommens forskelsværdi.*

§ 23 B. Beslutning om opkrævning af dækningsafgift i henhold til § 23 eller § 23 A og om ændring af promillernes størrelse samt beslutning af den i § 23 A, stk. 1, 3. punktum, omhandlede art skal, for at have virkning for det kommende skatteår, være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens overslag for det pågældende år.

§ 24. I de i § 3 omhandlede kommuner kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der af ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, benyttedes til de i § 6, stk. 1, anførte formål, skal svares en tillægsgrundskyld, dersom ejendommens ejer eller — såfremt ejendommen er bortforpagtet — forpagteren ikke fra skatteårets begyndelse er pligtig at svare skat i henhold til lov vedrørende personlig skat til kommunen til den kommune eller en af de kommuner, hvori ejendommen er beliggende. Ejes ejendommen af flere, svares tillægsgrundskyld kun, dersom ingen af ejerne er pligtig at svare skat som foran nævnt. Tillægsgrundskyldpromillen kan udgøre indtil halvdelen af kommunens almindelige grundskyldpromille, dog højst 10.

Lovforslaget.

§ 23 A. I *primærkommunerne* kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der som bidrag til de udgifter, ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed, medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af sådanne ejendomes forskelsværdi. Af ejendomme, der delvis anvendes som anført, svares dækningsafgift dog kun, når den del af forskelsværdien, der vedrører den til de nævnte formål anvendte del af ejendommen, udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen.

§ 23 B. Beslutning om opkrævning af dækningsafgift i henhold til § 23 eller § 23 A og om ændring af promillernes størrelse skal, for at have virkning for det kommende skatteår, være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens budget for det pågældende år.

§ 24. I *primærkommunerne* kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der af ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, benyttedes til de i § 6, stk. 1, anførte formål, skal svares en tillægsgrundskyld. *Tillægsgrundskyld kan dog ikke pålignes, såfremt den kommune eller en af de kommuner, hvori ejendommen er beliggende, den 1. april i skattedret efter bestemmelserne i afsnit I i loven om kommunal indkomstskat har opnået ret til andel af den ejendommens ejer eller — såfremt ejendommen er bortforpagtet — forpagteren påhvilende kommunale indkomstskat for vedkommende kalenderår. Ejendomme, der ejes eller forpagtes af flere, kan ikke pålignes tillægsgrundskyld, når der blot foreligger andelsberettigelse som nævnt for en af de pågældende. En ejendom, som ved lovlig samdrift efter lov om landbrugsejendomme drives fra en ejendom i en anden kommune, for hvis vedkommende der foreligger andelsberettigelse som anført i 2. og 3. pkt., kan ikke pålignes tillægsgrundskyld.*

Gældende lov.

Stk. 2-3. — — — — —

Stk. 4. Beslutning om opkrævning af tillægsgrundskyld og om ændring af tillægsgrundskyldpromillen skal, for at have virkning for det kommende skatteår, være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens overslag for det pågældende år.

§ 27. Grundskyld og ejendomsskyld samt dækningsafgift opkræves i to eller flere lige store rater efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse med forfaldstid den 1. i de måneder, som kommunalbestyrelsen bestemmer.

§ 30. Ud over, hvad bestemmelserne i denne lov hjemler, kan kommunal grundskyld og ejendomsskyld hverken eftergives eller på anden måde lempes.

§ 31. Med hensyn til beskatning til amt-kommunen betragtes Marstal handelsplads som hidtil som sognekommune.

§ 32. Uanset bestemmelsen i § 10, stk. 1, 1. punktum, opkræves ejendomsskyld i Skjern købstadkommune med 23 promille af fikseringsværdien; promillen nedsættes i overensstemmelse med bestemmelsen i § 10, stk. 2.

Stk. 2. Den i § 11, stk. 3, nævnte ansættelse, der er lagt til grund for fikseringsværdien, er i Skjern købstadkommune den for skatteåret 1957-58 gældende ansættelse.

Stk. 3. I Skjern købstadkommune foretages de i § 11, stk. 4, nævnte reguleringer, for så vidt angår ejendomme, for hvilke der ikke er fikseret ejendomsskyld til staten, efter tilsvarende retningslinjer som for andre ejendomme.

Lovforslaget.

Endvidere kan en ejendom, hvis ejer eller forpagter er et dødsbo eller er skattepligtig i medfør af afsnit II i loven om kommunal indkomstskat eller er omfattet af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., ikke pålignes tillægsgrundskyld.

Stk. 2-3. — — — — —

Stk. 4. Beslutning om opkrævning af tillægsgrundskyld skal, for at have virkning for det kommende skatteår, være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens budget for det pågældende år. Inden skattedårets begyndelse fastsættes størrelsen af tillægsgrundskyldpromillen, der kan udgøre indtil halvdelen af kommunens almindelige grundskyldpromille, dog højst 10.

§ 27. Grundskyld og ejendomsskyld samt dækningsafgift og tillægsgrundskyld opkræves i to eller flere lige store rater efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse med forfaldstid den 1. i de måneder, som kommunalbestyrelsen bestemmer.

§ 30. Ud over, hvad bestemmelserne i denne lov hjemler, kan kommunal grundskyld og ejendomsskyld samt dækningsafgift og tillægsgrundskyld hverken eftergives eller på anden måde lempes.

§ 31. ophæves.

§ 32. Uanset bestemmelsen i § 10, stk. 1, 1. punktum, opkræves ejendomsskyld i Skjern kommune med 23 promille af fikseringsværdien; promillen nedsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i § 10, stk. 2.

Stk. 2. Den i § 11, stk. 3, nævnte ansættelse, der er lagt til grund for fikseringsværdien, er i Skjern kommune den for skatteåret 1957-58 gældende ansættelse.

Stk. 3. I Skjern kommune foretages de i § 11, stk. 4, nævnte reguleringer, for så vidt angår ejendomme, for hvilke der ikke er fikseret ejendomsskyld til staten, efter tilsvarende retningslinjer som for andre ejendomme.